

Indeksobligationer/terminsforretninger

Finanstilsynet har den 26. februar 2008 svaret følgende:

Kravet til anvendelsesperiodens længde (erfaringskravet) under IRB-metoden, jf. §§ 22 og 23 i kapitaldækningsbekendtgørelsen

En virksomhed har oplyst, at ca. 55 % af porteføljen opgjort på koncernniveau er dækket af virksomhedens ratingsystemer. Virksomheden har endvidere oplyst, at den vil implementere ratingsystemer for den resterende portefølje i løbet af 2008. Virksomheden vil på det tidspunkt, hvor den ønsker at få tilladelse til at påbegynde anvendelse af IRB-metoden, opfylde erfaringskravet for de ratingsystemer, der dækker de 55 % af porteføljen, mens ratingsystemerne for den resterende del af porteføljen ikke vil opfylde erfaringskravet. Virksomheden spurgte derfor, hvordan tilsynet ville forholde sig til dette.

Tilsynet har oplyst, at det er tilsynets holdning, at der ikke kun skal anlægges en isoleret betragtning af de enkelte ratingsystemer, når en virksomheds opfyldelse af erfaringskravet skal vurderes. Tilsynet vil derfor i sin vurdering i større grad se på, hvordan og hvor længe virksomheden som helhed har anvendt alle ratingsystemerne i dens risikostyring. Det er derfor tilsynets vurdering, at ratingsystemer for enkelte porteføljer, som har været implementeret i virksomheden i færre år end angivet i kapitaldækningsbekendtgørelsens §§ 22 eller 23, ikke nødvendigvis kan siges ikke at opfylde erfaringskravet. Hvis ratingsystemerne for disse porteføljer adskiller sig væsentligt fra ratingsystemerne for de øvrige porteføljer, vil erfaringskravet skulle opfyldes isoleret set for de enkelte porteføljer.

Bevilgede, men ikke tilsagte beløb, jf. bilag 8, pkt. 49 i kapitaldækningsbekendtgørelsen

En virksomhed spurgte til bestemmelsen i bilag 8, pkt. 49 i kapitaldækningsbekendtgørelsen. Virksomheden spurgte, om der skulle anvendes CF'er på internt bevilgede rammer, som kan gives til kunden på kundens forespørgsel og uden en ny kreditvurdering, idet kunden i første omgang er blevet kreditvurderet til at kunne opnå denne ramme. Virksomheden oplyste, at de internt bevilgede rammer ikke er givet, for at kunden kan foretage overtræk på kontoen, men for det tilfælde, at kunden ønsker at få udvidet sin ramme. Hvis kunden overtrækker sin oprindelige ramme, vil virksomheden stadig reagere overfor kunden.

Formuleringen i bilag 8, pkt. 49 omkring "det bevilgede men ikke tilsagte beløb på eksisterende faciliteter" vedrører de tilfælde, hvor kunden har mulighed for at trække på faciliteten op til den interne bevilling. Pkt. 49 vedrører altså ikke de tilfælde, hvor der er tale om interne bevillinger (forhåndsgodkendelser), som endnu ikke er stillet til rådighed for kunden, og som kunden derfor ikke har mulighed for at trække på. Sådanne bevillinger skal betragtes som nye faciliteter.

Det er derfor tilsynets vurdering, at de interne bevillinger, som beskrevet af virksomheden, svarer til nye faciliteter, hvilket medfører, at disse bevillinger ikke skal medtages i virksomhedens opgørelse over kundernes forpligtelse i forbindelse med bilag 8, pkt 49.